

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 4C/114/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5412204325
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blažena Stašíková
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2014:5412204325.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín, samosudkyňou JUDr. Blaženou Stašíkovou v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpená Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti odporkyni: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave - Staré Mesto, Župné nám. 13, IČO: 00 166 073, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd návrh **z a m i e t a**.

II. Súd odporkyni náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Návrhom podaným na tunajší súd dňa 27.09.2012, sa navrhovateľ voči odporkyni domáhal náhrady majetkovej škody 175,- eur a nemajetkovej ujmy 550,- eur, ktorá mala navrhovateľovi vzniknúť nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Dolný Kubín v exekučnom konaní vedenom súdnym exekútorom pod sp. zn. EX 5016/2011 voči povinnému O. J. tým, že tento súd nerozhodol v zákonom stanovenej lehote o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Návrh odôvodnil tým, že navrhovateľ ako oprávnený subjekt (veriteľ zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX) navrhol podaním spísaným procedurálnym postupom podľa ust. § 38 a nasl. zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len "EP"), súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu voči povinnému O. J. pre svoju pohľadávku vzniknutú neplnením jeho záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX. Exekučnej veci pridelil súdny exekútor číslo EX 5016/2011. Súdny exekútor v snahe postupovať pri nútenom vymáhaní pohľadávky navrhovateľa efektívne a účinne, predložil návrh navrhovateľa na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom a požiadal o udelenie poverenia. Poukázal na povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti o udelenie poverenia do 15 dní odo dňa doručenia takejto žiadosti aj je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu.

Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 04.08.2011 a to rozhodnutím o poverení. K rozhodnutiu tak došlo po uplynutí viac ako 10 mesiacov.

Opísaný postup exekučného súdu hodnotil ako nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne ust. § 44 ods. 7 EP, resp. od 01.12.2006 s ust. § 44 ods. 8 EP. Nečinnosť exekučného súdu nie je ničím ospravedlniteľná, pretože počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa navrhovateľ v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR (napr. rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn.: I. ÚS 41/02, III. ÚS 117/02, I. ÚS 13/05). Navrhovateľ sa dozvedel o všetkých okolnostiach priebehu skutkového deja, ktorý vyústil do spôsobenej škody, po doručení uznesenia exekučného súdu zo dňa 31.10.2011 o zmene súdneho exekútora (skutkový dej bol zavŕšený doručením uznesenia o zmene súdneho exekútora).

Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si navrhovateľ uplatňoval náhradu majetkovej škody, ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda 175,- eur, ktorá by nezaťažila navrhovateľa, ak by exekučný súd postupoval správne a pri rozhodovaní o zmene súdneho exekútora by dodržal zákonom stanovenú dobu, predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov navrhovateľom spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom. Navrhovateľ vynaložil v tomto období na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému sumu 70,- eur; na udržiavanie a správu informačného systému sumu 40,- eur; na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde sumu 15,- eur.

Uplatnenú náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch odôvodnil tým, že samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávny úradný postup okresného súdu je podľa neho dôsledkom jeho nesústredenej činnosti takej intenzity, ktorá má za následok zbytočné prietahy v konaní spojené so zásahom do výkonu majetkových práv navrhovateľa.

Potreba náhrady nemajetkovej ujmy má svoj základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu.

Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal pre možnú analógiu z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prietahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prietahmi vzťahuje satisfakcia vo výške 20.000,- Sk, t. j. cca 663,88 eura. Ohľadom primeranosti požadovanej výšky finančného zadosťučinenia uviedol konkrétne nálezy ústavného súdu. Navrhovateľ uskutočnil výpočet nároku alikvotným pomerom 55,32 eura za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu, a to práve na základe aplikácie vyššie uvedenej doktríny ústavného súdu, teda 550,- eur za celých 10 mesiacov.

Ďalej žiadal, aby súd rozhodol mezitýmnym rozsudkom o základe veci tak, že odporkyňa je zodpovedná za škodu, ktorá vznikla navrhovateľovi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Dolný Kubín, pretože tento nerozhodol o žiadosti o vydanie overenia v zákonom stanovenej lehote a následne rozsudkom zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi z titulu majetkovej škody sumu 175,- eur a z titulu nemajetkovej ujmy 550,- eur, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporkyňa sa k veci vyjadrila podaním doručeným súdu 28.06.2013 (právny zástupca navrhovateľa prevzal dňa 08.07.2013), ktorým žiadala návrh na začatie konania ako nedôvodný zamietnuť z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok potrebných pre priznanie náhrady škody v

zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len "ZoZŠ") a uplatnila si právo na náhradu trov konania.

Poukázala na nedostatky návrhu spôsobujúce podľa nej zmätočnosť podania, keď navrhovateľ uviedol časť dôkazov, avšak v skutočnosti preniesol celú dôkaznú povinnosť na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša navrhovateľ sám. Taktiež z návrhu nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody. Neoznačenie spisovej značky exekučného konania, v ktorom malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu zo strany exekučného súdu bolo jedným z dôvodov, pre ktoré Ústavný súd SR odmietol sťažnosti navrhovateľa na porušenie jeho ústavných práv nečinnosťou exekučného súdu (rozhodnutie II. ÚS 21/2002, IV. ÚS 374/2012). Pokiaľ navrhovateľ tvrdí prieťahy v konaní, neuvádza kroky, ktoré podnikol na ich odstránenie, neuviedol, ani po vyžiadanej súčinnosti v rámci predbežného prerokovania zo strany odporkyne, či využil možnosť podania sťažnosti na zbytočné prieťahy v príslušných konaniach predsedovi okresného súdu, resp. možnosť podania ústavnej sťažnosti (t.j. či využil účinné právne prostriedky nápravy na urýchlenie konania). Judikatúra Ústavného súdu SR nález z 03.05.2011 č. k. III. ÚS 69/2011-25) poukázal na skutočnosť, že sťažovateľ má predovšetkým postupovať v zmysle zásady vigilantibus iura (každý nech si stráži svoje právo). To, že tak navrhovateľ nekonal, je možné pripísať iba jemu. Všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prieťahy v konaní súdu. Túto právomoc má napr. predseda súdu alebo Ústavný súd SR.

Ďalej poukázala, že prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody boli doručené MS SR 23.04.2012. Vzhľadom na skutočnosť, že pravdepodobne už dňa 27.09.2012 bola okresnému súdu doručený návrh na začatie konania, je zrejme, že navrhovateľ ho nepodal po uplynutí 6-mesačnej lehoty, ale skôr. Poukazujúc na § 15 ods. 1 a § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci (ďalej len „ZoZŠ“) uviedla, že v takomto prípade ide o predčasne uplatnený nárok na súde. Napriek opakovaným výzvam MS SR navrhovateľovi na doplnenie žiadostí, bola doručená len všeobecná odpoveď, kde navrhovateľ nepreukázal požadované skutočnosti, nedoplnil žiadané informácie, nebol ochotný uviesť dátumy, kedy sa dozvedel o škode, nepriložil doklady preukazujúce vyčíslenú majetkovú škodu, neuviedol, či boli podávané sťažnosti predsedovi súdu na prieťahy/ústavné sťažnosti, ani nedoplnil doklady preukazujúce "ohrozenie" práv zánikom povinného, jeho insolvenčiou, stratou kontaktu s povinným, ktorými odôvodňuje vznik nemajetkovej ujmy. Vcelku navrhovateľ neposkytol žiadnu súčinnosť a tým zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody, o ktorého prerokovanie sám požiadal. Preto MS SR ako orgán príslušný podľa § 4 ods. 1 písm. a) ZoZŠ nepovažuje nárok navrhovateľa za predbežne prerokovaný.

K navrhovateľom namietanému nesprávnemu úradnému postupu uviedol, že prax ukázala už dávnejšie, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby mohli súdy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok. Ak bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podaná na súd po 01.06.2011 nárok je v tejto časti neopodstatnený.

Pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinností urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prieťahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, Ústavného súdu Slovenskej republiky ak bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Navrhovateľ nepreukázal, že by takéto sťažnosti podal a preto nie je preukázaný nesprávny úradný postup spočívajúci v existencii prieťahov.

Ďalej uviedol, že v prípade ak mala navrhovateľovi škody vzniknúť práve nesprávnym úradným postupom spočívajúcom vo vydaní poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí 15 dní, lehota na uplatnenie tohto nároku uplynula po troch rokoch od momentu uplynutia 15-dňovej lehoty na vydanie poverenia a preto vznáša námietku premlčania pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 15-dňovej lehoty na vydanie poverenia pred dňom 23.04.2009.

Ohľadne navrhovateľom vyčíslenej materiálnej škody a nemajetkovej ujmy odporkyňa uviedla, že podľa § 17 ods. 1 ZoZŠ uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody je o. i. nevyhnutné preukázať existenciu škody a jej výšku, ktorú navrhovateľ podľa názoru odporkyne nepreukázal a nároky, ktoré si uplatňuje, je možné považovať za hypotetické. Požadovať paušálne sumy navrhovateľom uvádzané všeobecne za ním uvádzané činnosti je nesprávne a účelové. Navrhovateľom uvedenú paušalizáciu vecných nákladov nemožno považovať ani za zmenšenie majetku poškodeného, ani za ušlý majetkový prospech. Navrhovateľ ako spoločnosť, ktorá sa zaoberá spotrebiteľskými úvermi, k svojej činnosti nepochybne potrebuje a využíva informačný systém, ktorý poskytuje prehľad poskytnutých úverov. Takýto systém musel využívať nielen počas domnelých prieťahov, ale aj pred týmto obdobím, ako aj po ňom, nielen na správu pohľadávok, ktoré boli predmetom exekúcií, ale aj takých, pri ktorých žiadne exekúcie neprebíhali, resp. prebiehali bez namietaných nedostatkov. Akákoľvek výška nákladov prevádzkovania na správu informačného systému vznikala/vznikla navrhovateľovi bez ohľadu na tvrdené prieťahy. Aj u položky "udržiavanie" systému ide o činnosť, ktorú musí navrhovateľ vykonávať na každodennej báze, najmä pri poskytovaní úverov v takom rozsahu, ako ich poskytuje navrhovateľ, aby sa naplnil účel fungovania spoločnosti daného druhu. Spoločnosť, ktorá sa špecializuje na poskytnutie úverov, musí mať informačný systém. Požadovať paušálne sumy za spomínané veľmi všeobecne uvedené činnosti je nesprávne a znovu účelové. V súvislosti s paušálnou sumou na administratívne spracovanie urgencií exekučnému súdu a publikačné výdaje, je viac ako zrejmé, že si navrhovateľ uplatňuje neprimerané čiastky (najmä s ohľadom na skutočnosť, že väčšina uvádzaných zaslaných žiadostí o poskytnutie informácií sa mohla hospodárnejšie vykonať aj elektronicky). Z tohto dôvodu podľa odporkyne je uplatňovanie nároku na majetkovú škodu nepodložené a uplatňovať si 125,- eur paušálne za každého dlžníka je nielenže nadhodnotené, ale aj nepreukázané. Skutočnú škodu je potrebné dokázať listinami/skutočnosťami, ktoré preukážu požadovaný nárok, v opačnom prípade by mohlo dochádzať k ľubovoľnému a subjektívnemu vyčísleniu škody zo strany navrhovateľa (ako tomu je podľa názoru odporkyne aj v tomto prípade) a preskúmanie predmetného nároku je znemožnené. Navrhovateľ nepreukázal jednak vznik a ani výšku škody.

K uplatnenej náhrade nemajetkovej ujmy v peniazoch a navrhovateľovej argumentácii, citujúc § 17 ods. 2 a 3 ZoZŠ uviedla, že poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany súdu. Každé prípadové okolnosti sú osobitné a vychádzať z paušálnej sumy 663,88 eura, ktorá musí byť priznaná za každý rok prieťahov, je nesprávna úvaha. Navyše, pri rozhodovaní Ústavný súd SR vychádza aj z významu sporu pre navrhovateľa, pričom v tomto prípade ide o veľkú spoločnosť poskytujúcu úvery fyzickým osobám. Ústavný súd SR prihliada aj na to, či sťažnosť predsedovi súdu viedla k náprave. Pokiaľ navrhovateľ tento prostriedok nevyužil, je neprijateľné, aby sa priznávala náhrada nemajetkovej ujmy podľa vybratých nálezov Ústavného súdu SR, keď predseda súdu nemal možnosť prípadnú nápravu zjednať. Vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný. Pocity členov riadiacich orgánov spoločnosti v podobe "frustrácie, úzkosti, neistoty a nedôvery" sú irelevantné v predmetnom konaní, keďže si náhradu škody a nemajetkovej ujmy uplatňuje spoločnosť ako právnická osoba (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 30Cdo 675/2011, kde je uvedené, že odškodnenie právnickej osoby za nemajetkovú ujmu spôsobenú prípadnými prieťahmi v konaní nie je možné vzťahovať na fyzické osoby, ktoré sa na činnosti právnickej osoby nejakým spôsobom zúčastňujú, lebo im nevzniká ujma priamo). Navrhovateľ uvádza aj "zánik podnikateľských aktivít a podnikateľských plánov", ale tieto nie sú bližšie konkretizované. Taktiež neupresnil, v čom a ako situácia "ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy navrhovateľa". Navrhovateľ zjavne opomína, že pri uplatňovaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je potrebné preukázať, že konštatovanie porušenia práva nie je dostačujúcim zadosťučinením. Napokon poukázala na aspekt dobrých mravov poukazujúc na ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktoré je potrebné zohľadniť spolu s § 17 ods. 2 a 3 ZoZŠ pri formulovaní záveru o potrebe priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, resp. o výške takejto náhrady.

Vo veci súd nariadil pojednávanie na deň 22.07.2014 o 10.30 hod., na ktoré sa nedostavili navrhovateľ, zástupca navrhovateľa a odporkyňa. Odporkyňa svoju neúčast' ospravedlnila podaním doručeným súdu e-mailom 18.07.2014 z dôvodu kolízie a aj hospodárnosti konania a nepožiadala o odročenie pojednávania.

V podaní zaslanom e-mailom tunajšiemu súdu dňa 18.07.2014 navrhovateľ prostredníctvom zástupcu žiadal, aby súd zrušil nariadené pojednávanie na deň 22.07.2014 o 10.30 hod. a týmto podaním podal aj návrh na prerušenie konania, a to až do právoplatného rozhodnutia o otázke neustrannosti a o otázke zákonného sudcu. Poukázal na podanie ústavnej sťažnosti, ktorú súdu zaslal v elektronickej podobe e-mailom. Zároveň navrhovateľ navrhol doplniť dokazovanie znaleckým posudkom v odbore Právne vzťahy k cudzine, odvetví - Európske právo, ktorým budú zodpovedané otázky týkajúce sa interpretácie a aplikácie smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 05.04.1993 v nadväznosti na justičnú prax a záväznú judikatúru Súdneho dvora EÚ (č.l. 72-81spisu).

Samostatným uznesením č.k. 4C/114/2012 zo dňa 22.07.2014 súd návrh na prerušenie konania zamietol z dôvodu nepreukázania naplnenia dôvodov na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. c/ O. s. p.

Nakoľko nebolo zistené, že by ktorýkoľvek z účastníkov požiadal o odročenie pojednávania pre vážny dôvod, súd dospel k záveru, že sú splnené podmienky § 101 ods. 2 O. s. p. a vo veci vykonal navrhované dokazovanie a rozhodol v neprítomnosti navrhovateľa, zástupcu navrhovateľa a odporkyne.

Medzi účastníkmi nebolo sporné, že navrhovateľ pred podaním návrhu na začatie konania podal na MS SR v návrhu uvádzanú písomnú žiadosť o predbežné prerokovanie uplatneného nároku podľa § 15 ods. 1 ZoZŠ, a že na jej podklade nedošlo ku dňu rozhodnutia súdu čo i len k čiastočnému uspokojeniu navrhovateľom uplatňovaného nároku na náhradu škody, resp. nemajetkovej ujmy. Keďže už od podania návrhu na začatie konania do rozhodnutia súdu uplynula lehota viac ako 6 mesiacov, súd aj v záujme hospodárnosti konania nepotreboval za potrebné zisťovať, kedy konkrétne bola taká žiadosť podaná, keďže nepochybne táto bola podaná ešte pred podaním návrhu na začatie konania a od jeho podania už uplynula 6-mesačná lehota a navrhovateľ (v čase, kedy súd vo veci rozhodol) sa už mohol domáhať uspokojenia uplatneného nároku na súde (súd v čase vydania rozhodnutia už nemohol z predčasného uplatnenia nároku navrhovateľom na súde pred uplynutím 6-mesačnej lehoty vyvodzovať nejaké procesné dôsledky).

Následne súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so spisom Okresného súdu Dolný Kubín sp.zn. 6Er/125/2011, z ktorého mal za preukázané, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená Okresnému súdu Dolný Kubín dňa 14.04.2011. Dňa 21.04.2011 bola vypracovaná výzva pre Stály rozhodcovský súd spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s., Karloveské rameno 8, Bratislava, na zapožičanie spisu SR 13045/10. Stály rozhodcovský súd výzvu prevzal 26.04.2011. Dňa 04.05.2011 doručil Stály rozhodcovský súd kópiu spisu. Dňa 07.06.2011 Okresný súd žiadosť súdneho exekútora v časti pre vymoženie sumy presahujúcej 600,- eur, ako aj zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne z tam uvedených súm, zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 22.07.2011. Dňa 04.08.2011 bolo exekútorovi udelené poverenie na vykonanie exekúcie proti povinnému O. J., nar. XX.XX.XXXX, pre sumu 600,- eur. Dňa 18.08.2011 Okresný súd zastavil exekučné konanie v časti pre vymoženie sumy presahujúcej 600,- eur, ako aj zmenkového úroku 0,25 % denne z tam uvedených súm. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 19.09.2011.

Podľa § 3 ods. 1ZoZŠ v znení účinnom do 31.12.2012ods.:

1) Štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

a) nezákonným rozhodnutím,

b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,

c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo

d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) bod 1. ZoZŠ vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 9ZoZŠ ods.:

1) Štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

2) Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15ZoZŠ ods.:

1) Nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

2) Ak bola žiadosť podaná na nepríslušnom orgáne, je tento orgán povinný bezodkladne ju postúpiť príslušnému orgánu a upovedomiť o tom poškodeného. Účinky podania žiadosti zostávajú zachované.

Podľa § 16ZoZŠ ods.1, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17ZoZŠ ods.:

1) Uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

2) V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

3) Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,

b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,

c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,

d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 41 z č. 233/1995 o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „EP“) účinného k 31.05.2011 ods.:

1) Exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

2) Podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade

d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmirov nimi schválených,

Podľa § 41 EP účinného od 01.06.2011 ods.:

1) Exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

2) Podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade

d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmirov nimi schválených,

Podľa § 44 EP ods.:

1) Exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

2) Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

3) Ak je uznesenie, ktorým sa žiadosť zamietla, právoplatné, súd exekučné konanie aj bez návrhu zastaví. Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Podľa dôvodovej správy k zákonu č. 102/2011- zmene zákona o štátnej pomoci a zmene EP Čl.II., bod 2

Rozhodcovský rozsudok je exekučným titulom podľa § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku. Správnosť aplikácie dotknutého ustanovenia na rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul osvedčila v ostatnom období svojim autentickým výkladom aj Národná rada Slovenskej republiky. Avšak vzhľadom na skutočnosť, že v praxi možno vysledovať určité pochybnosti, navrhuje sa výslovne upraviť, že exekučným titulom sú aj vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských súdov a zmiery nimi schválené. Ustanovenie sa nedotýka problematiky vymáhania neoprávnenej štátnej pomoci.

Po vykonanom dokazovaní súd návrh navrhovateľa zamietol v celom rozsahu z týchto dôvodov:

Navrhovateľ návrhom uplatňoval náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu nesprávneho úradného postupu, nevydania poverenia vo veci Okresného súdu Dolný Kubín sp.zn. 6Er/125/2011, keď tvrdil že zo strany súdu došlo k porušeniu ust. § 44 ods.2 EP, pretože exekučný súd nevydal poverenie na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej lehote 15 dní ale až po uplynutí 10 mesiacov. Tvrdenia navrhovateľa mali byť (podľa jeho návrhu na vykonanie dokazovania) preukázané exekučným spisom tunajšieho exekučného súdu sp.zn. 6Er/125/2011. Vykonaním dokazovania obsahom predmetného

exekučného spisu mal súd za preukázané, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená Okresnému súdu Dolný Kubín dňa 14.04.2011. Dňa 21.04.2011 bola vypracovaná výzva pre Stály rozhodcovský súd spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s., Karloveské rameno 8, Bratislava, na zapožičanie spisu SR 13045/10. Stály rozhodcovský súd výzvu prevzal 26.04.2011. Dňa 04.05.2011 doručil Stály rozhodcovský súd kópiu spisu. Dňa 07.06.2011 Okresný súd žiadosť súdneho exekútora v časti pre vymoženie sumy presahujúcej 600,- eur, ako aj zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne z tam uvedených súm, zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 22.07.2011. Dňa 04.08.2011 bolo exekútorovi udelené poverenie na vykonanie exekúcie proti povinnému O. J., nar. XX.XX.XXXX, pre sumu 600,- eur. Dňa 18.08.2011 Okresný súd zastavil exekučné konanie v časti pre vymoženie sumy presahujúcej 600,- eur, ako aj zmenkového úroku 0,25 % denne z tam uvedených súm. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 19.09.2011. t.č. je exekúcia vedená pre pohľadávku oprávneného vo výške 600 eur. Po vykonaní úkonov podľa § 44 ods.2 exekučný súd teda vydal poverenie na vykonanie exekúcie po 4 mesiacoch od podania žiadosti súdneho exekútora.

V spojitosti so zákonom stanovenou procesnou 15-dňovou lehotou je potrebné uviesť, že táto vyjadruje ideálnu predstavu zákonodarca o dobe potrebnej na to, aby sa poverenie mohlo vydať avšak iba za podmienok, že sú v prípade podania žiadosti o udelenie poverenia zo strany súdneho exekútora splnené všetky podmienky ustanovené zákonom. Možno povedať, že z tohto aspektu má táto lehota poriadkový charakter. Preto na záver o zbytočných prieťahoch pri postupe súdu nebude stačiť len prekročenie 15-dňovej lehoty, ale aj ďalšie relevantné okolnosti prípadu a hlavne zodpovednosť exekučného súdu za vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, pretože vydanie tohto poverenia musí byť výsledkom náležitého preskúmania exekučného titulu, t.j. predovšetkým formálnej a materiálnej stránky vykonateľnosti tohto titulu, žiadosti o vydanie poverenia a návrhu na vykonanie exekúcie.

Materiálnym predpokladom každej exekúcie je existencia exekučného titulu. V danom prípade je exekučným titulom rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s., Karloveské rameno 8, Bratislava, sp.zn. SR 13045/10 zo dňa 30.12.2010. bolo preto povinnosťou exekučného súdu zaoberať sa preskúmaním tohto exekučného titulu a to v súlade s § 45 zákona č. 244/2002 z.z. o rozhodcovskom konaní (§ 45 Súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitných predpisov na návrh účastníka konania, proti ktorému bol nariadený výkon rozhodcovského rozsudku, konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie zastaví, a/ z dôvodov uvedených v osobitnom predpise, b/ ak rozhodcovský rozsudok má nedostatok uvedený v § 40 písm. a/ a b/ alebo c/ ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa odseku 1 písm. b/ alebo c/).

Zákon v ust. §44 ods.2 EP upravuje výnimku z dôvodu potreby preverenia prípadnej existencie dôvodov neprípustnosti exekúcie. Zákonná 15-dňová lehota na vyporiadanie sa súdu so žiadosťou súdneho exekútora o udelenie poverenia teda neplatí v exekučných konaniach, v ktorých exekučným titulom je exekučná notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok. Dôvodom ustanovenia tejto výnimky (do zákona bola zavedená s účinnosťou od 1. júna 2010) je potreba preverenia prípadnej existencie dôvodov neprípustnosti exekúcie preskúmaním písomností, ktoré nie sú prílohou návrhu na vykonanie exekúcie (napr. zmluva zakladajúca hmotnoprávny vzťah medzi oprávneným a povinným, rozhodcovská zmluva alebo doložka). Aj keď podľa § 41 z č. 233/1995 o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „EP“) účinného v čase podania žiadosti o udelenie poverenia, v ods. 2 písm. d/ sa uvádza, že podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených, vychádzajúc z vyššie citovanej dôvodovej správy mal zákonodarca úmysel ako exekučný titul stanoviť aj rozhodcovský rozsudok čo následne upravil aj ďalšou novelou EP účinnou od 01.06.2011 kedy výslovne zakotvil v odseku 2 písm. d/, že podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených. Exekučný súd, keďže exekučným titulom bol rozsudok rozhodcovského súdu, nebol viazaný 15 - dňovou lehotou na vydanie poverenia. V spojitosti s týmto je potrebné ešte uviesť, že nebol zistený v danej veci žiadny nesprávny úradný postup, nakoľko exekučný súd už 7 dní po podaní žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia vyzval Stály rozhodcovský súd na predloženie spisu SR 1305/45/10 apo jeho doručení dňa 04.05.2014 a preskúmaní podľa §45 ZoRK rozhodol uznesením

zo dňa 04.06.2011 č.k. 6er/125/2011-14 o čiastočnom zamietnutí žiadosti, ktoré uznesenie nadobudlo právoplatnosť 22.07.2011. Až po jeho právoplatnosti potom mohlo byť vydané poverenie na vykonanie exekúcie, čo exekučný súd urobil dňa 04.08.2011

V zmysle vyššie citovaných ust. ZoZŠ, štát zodpovedá za škodu za súčasného splnenia týchto troch podmienok: 1) existencia škody (majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch), 2) nesprávny úradný postup orgánu štátu a 3) príčinná súvislosť medzi škodou a nesprávnym úradným postupom.

Zákon neobsahuje vyčerpávajúcu definíciu pojmu nesprávny úradný postup. Podľa obsahu tohto pojmu môže ísť o akúkoľvek činnosť spojenú s výkonom právomoci určitého štátneho orgánu, ak pri tomto výkone alebo v súvislosti s ním dôjde k porušeniu pravidiel ustanovených právnymi normami pre konanie štátneho orgánu alebo k porušeniu poriadku, ktorý vyplýva z povahy, funkcie alebo cieľov tejto činnosti. Pretože úradný postup spravidla nemožno v právnom predpise upraviť do najmenších podrobností, treba správnosť úradného postupu posudzovať aj z hľadiska účelu, k dosiahnutiu ktorého postup štátneho orgánu smeruje. Za nesprávny úradný postup sa však podľa výslovného znenia § 9 ods. 1 ZoZŠ považuje (aj) porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Vykonaným dokazovaním mal však súd spoľahlivo preukázať, že v exekučnom konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 6Er/125/2011 nemohlo dôjsť k vytýkanému nesprávnemu úradnému postupu, pretože tvrdenia navrhovateľa sa nepreukázali. V tejto veci nepochybne absentuje existencia navrhovateľom tvrdenej skutočnosti, ktorá mala predstavovať nesprávny úradný postup exekučného súdu a teda nemôže byť daná ani zodpovednosť odporkyne za navrhovateľom tvrdenú, ale nepreukázanú škodu pre nenaplnenie ani jedného zo základných predpokladov pre vznik takejto zodpovednosti na strane odporkyne, ktoré predpoklady navyše musia byť naplnené súčasne. Preto súd podaný návrh v celom rozsahu, a to jednak ohľadne uplatnenej škody a tiež uplatnenej nemajetkovej ujmy, ako zjavne nedôvodnú zamietol.

Z dôvodu, že nebolo zistené porušenie práva navrhovateľa, súd sa nezaoberal jeho návrhom na vydanie medzitýmneho rozsudku a ani vznesenou námietkou premlčania zo strany odporkyne.

Čo sa týka návrhu navrhovateľa na doplnenie dokazovania znaleckým posudkom v odbore Právne vzťahy k cudzine, odvetví - Európske právo, ktorým budú zodpovedané otázky týkajúce sa interpretácie a aplikácie smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 05.04.1993 v nadväznosti na justičnú prax a záväznú judikatúru Súdneho dvora EÚ, súd tomuto návrhu na doplnenie dokazovania nevyhovel, keďže pre rozhodnutie o žalobnom návrhu navrhovateľa nepovažoval za potrebné doplniť dokazovanie v tomto dôkazom, nakoľko skutkový stav bol dostatočne preukázaný vykonanými dôkazmi a navrhované znalecké dokazovanie skutočnosti vyplývajúce z exekučného spisu nemôžu vyvrátiť.

O trovách konania súd rozhodol tak, že odporkyňa ako úspešnej účastníčke, ktorej by inak za použitia § 142 ods. 1 O. s. p. prináležalo právo na náhradu účelne vynaložených nákladov súvisiacich s týmto konaním, právo na ich náhradu nepriznal, pretože odporkyňa si v súvislosti s týmto konaním trovy konania uplatnila, no nevyčíslila ich výšku a z obsahu spisu nevyplýva, že by odporkyňa v rámci tohto konania vznikli nejaké trovy v konkrétne zistiteľnej výške.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 204 ods. 1 O. s. p.), písomne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1, 2 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach

(§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O. s. p.